

DAVANT LA PROPERA REUNIO DE L'O. N. U.

A setmana passada vam publicar la carta d'un combatent antifrancista detingut pels botxins falangistes. La carta, ultra la descripció d'afrosos turments, de descripció salvatge, denunciava —com fecho Cristiano abans d'esser executat— la presència i intervenció dels hitlerians refugiats a casa nostra, en els interrogatoris que es fan a la Prefectura de Policia de Barcelona.

A aquest fet, que no és nou, hem afegit la recent catàstrofe que va patir Cadiz, que va omplir de dolor tots els pobles d'Espanya, així com el més recent d'Alcala d'Henares. L'explosió de la capital andalusa fou provocada, els símptomes són ben clars, per les manipulacions i experiments que realitzen els tècnics al servei de la policia borbònica, feixista de Franco.

Ho han reconegut així les forces progressives i democràtiques de tot el món. Ho va reconèixer, igualment, l'Assemblea General de les Nacions Unides, la qual, en la seva resolució del mes de desembre darrer, en parlar del règim franquista va fer constar: «Pel seu origen, naturalesa, estructura i actuació general el règim de Franco és un règim feixista, modelat i establert en una àmplia mesura com a resultat de l'ajut que va rebre de l'Alemanya nazi de Hitler i de la Itàlia feixista de Mussolini.»

La resolució de P.O.N.U. afegia: «Davant la llarga lluita de les Nacions Unides contra Hitler i Mussolini, Franco, després de les contínues promeses atades, va donar un ajut molt substancial a les potències enemigues.»

Després que fou aprovada, en les sessions de desembre del 1946, la resolució que comentem, el règim franquista no ha canviat gens de la seva essència nazi-feixista a desgrat de totes les comèdies, de referències i altres farses per l'èssil encaminate a voler difondre el «jo i els altres» falangistes, sota els rebregats d'una «democràcia orgànica» renovada, més tard, amb la denominació de «regne catòlic-social».

Cal precisar que totes aquestes manobres, Franco, les ha portat a terme amb la intenció d'apuntalar el seu règim trontollant, per a posar-se a to amb els esdeveniments internacionals, per a facilitar l'ajut que rep dels cercles imperialistes, principalment, dels anglo-saxons.

És amb aquesta situació que s'obrirà la propera Assemblea de les Nacions Unides a l'ordre del dia de la qual figura, en el punt dinovè, la discussió del nostre problema.

En el moment de l'any passat, el desembre de l'O.N.U. celebrats de les reunions de l'any passat. A l'interior del país, la situació econòmica del franquisme s'ha agrujat en proporcions esferoides. L'odi al règim ha esdevingut nacional capaç —si s'organitzava dintre d'un poderós bloc republicà i antifrancista—, de les forces més grans, de la vege d'Euzkadi va donar nous ànims a la classe obrera per a prosseguir la lluita, les accions guerrilleres s'han multiplicat sense que poguessin ésser deturades pel terrorisme dels bandolers de la Falange.

A l'exterior, ultra els efectes que va tenir l'aplicació del contingut dels acords presos per l'O.N.U., el franquisme ha rebut seriosos cops. Els seus representants han estat rebuts en gairebé totes les Conferències internacionals. La democràcia mundial ha augmentat el seu ajut a la República com ho demostra el reconeixement de les nostres institucions per un bon nombre de països.

Els pobles d'Espanya, la lluita antifrancista, (Passa pàg. 2)

«En el segle XVIII, Catalunya prengué partit entre dos blocs imperialsistes en lluita. S'alià amb Austria i Anglaterra, contra Castella i França, recolzant un autricista contra un Borbó. La guerra fou llarga. Austria i Anglaterra s'entengueren amb França, retiraren els seus exercicis d'Espanya i de Catalunya. Continua la guerra i Catalunya, combatent sola contra els exercicis castellans i francesos sucumbí l'onze de setembre del 1714. En

Maí, potser, com en aquest 11 de setembre del 1947, l'anàlisi històrica feta pel secretari general del P.S.U. de C. no havia tingut més d'actualitat.

No és que vulguem dir, amb això, que la situació sigui la mateixa. No pretenem establir, tampoc, un paral·lelisme amb els fets. A casa nostra, avui, no hi ha ni exercicis austríacs, ni britànics, ni francesos, ni castellans...

Lluita

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N. 118. Preu 5 fr. 10 de setembre del 1947 Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19, Paris XIX

RECORDANT L'ONZE DE SETEMBRE DEL 1714

CATALUNYA NO VOL UN ALTRE DECRET DE NOVA PLANTA

El joc de les grans potències, Catalunya hi guanyà el Decret de Nova Planta!... (De la conferència pronunciada pel company Joan COMORERA a Mèxic el dia 8 de setembre del 1940.)

ressos del poble català i de la República, es posen de relleu, en la situació present, quan certs catalans aproven els plans de Prieto, els accepten entusiasmat, els encoratgen o els faciliten amb llur actitud passiva, vacil·lant.

Hem denunciat vigorosament quines són les veritables intencions d'Indalecio Prieto. Hem dit que els seus plans estan lligats als plans antidemocràtics de la reacció internacional. Hem insistit sovint dient que Indalecio Prieto és un enemic aferrissat, de sorpresa, de les llibertats de Catalunya, de tots els pobles hispànics, puix que vol ensorrar la República, impedir que la Democràcia triomfi al nostre país.

pressores que res no tindrien a envejar de Franco i de la Falange... Catalunya no renunciaria mai a la República perquè no vol renunciar a la reconquesta de les seves llibertats desatrades avui pel franquisme, que seria destruïda demà per tots aquells que malden per establir un franquisme sense Franco.

LA FESTA DE "L'HUMANITE"

Diumenge, com cada any el primer diumenge de setembre, se celebra la festa de "L'Humanité". Aquesta vegada, també, d'ençà de l'alliberament de França, entre el milió de patriotes francesos, que es van aplegar al Bois de Vincennes, els combatents anti-

franquistes hi eren nombrosos. Es el que reflexa el gravat amb la parada de "LLUITA", extraordinàriament visitada durant tot el dia, així com la instal·lació del Comitè Interdepartamental del nostre Partit i del P.C.d.F.

«No hauria arribat l'hora de demanar que Catalunya vol ingressar a la Comunitat de Nacions Britàniques? No hem llegit, també, a la revista «Nova Catalunya» de l'Havana paragrafs com aquest:

«Nosaltres diríem més: el poble català podria, en cas molt desfavorable —entenguem-ho bé, quan esguis manca de tota esperança—, plantejar un fet acomplert que no seria altre que un bon matí proclamés al món el seu desig de veure's com un integrant dels Estats Units.»

Aquestes teories no són d'avui. Són els vells somnis reaccionaris que ja durant la guerra van manifestar-se amb el callallat d'un ultra-catalanisme regressiu, provador. Són els vells projectes maldats en els cervells d'elements traïdors a Catalunya i a la República que proclamaven i complotaven, amb obstinació desenfrenada, per a imposar a la política catalana llur criteri, que tendia a oferir la nostra bella i rica Catalunya —la Catalunya que pot competir amb certes branques industrials de la Gran Bretanya—, a les ambicions imperialistes britàniques.

Aquestes teories, contràries als inter-
«No hauria arribat l'hora de demanar que Catalunya vol ingressar a la Comunitat de Nacions Britàniques? No hem llegit, també, a la revista «Nova Catalunya» de l'Havana paragrafs com aquest:

«Nosaltres diríem més: el poble català podria, en cas molt desfavorable —entenguem-ho bé, quan esguis manca de tota esperança—, plantejar un fet acomplert que no seria altre que un bon matí proclamés al món el seu desig de veure's com un integrant dels Estats Units.»

MOSCÚ, vuit segles d'història gloriosa

Moscú té 800 anys d'existència, vuit segles d'història gloriosa. Al cap de trenta anys de socialisme, de quatre de guerra i d'heroisme, de dos de reconstrucció que són un exemple per tots els pobles del món, els pobles de la Unió Soviètica celebren ara, amb tota la joia i l'optimisme d'uns pobles joves, forts, sans, el vuitè centenari de la ciutat que ha esdevingut la capital política de la U.R.S.S., la capital d'un món nou, la ciutat vers la qual giren llur esguard milions i milions i milions d'homes i dones de tot l'univers.

D'aquell 4 d'abril del 1447 en què el príncep Dolgoruki invità el seu veí i aliat el príncep Svatoslav a anar a passar temporada a «essa seva», a Moscú, o sigui, el naixement de la ciutat, han passat vuit segles.

El llugar on s'edificava en plena taiga a les vores del riu Moscova i propietat del príncep Iuri Dolgoruki, per la seva situació geogràfica, ha jugat un gran paper en el seu desenvolupament i ha arribat a convertir-se en la gran capital que és avui.

La importància del principat de Moscú data d'Ivan Kalita, quan fou construït el primer Kremlin el 1339, un cinturó de fortificacions de fusta, bastides entorn de la petita ciutat.

El 1812, quan Napoleó passà el Niemen i després de la sangant batalla de Borodino, Kútsov, d'acord a la seva estratègia de destrucció completa de l'enemic, abandonà Moscú i calà foc a la ciutat. Durant tot el segle XIX, continuà essent, però, el centre cultural de Rússia i participà al desenvolupament general del país en la via del capitalisme.

MOSCÚ, vuit segles d'història gloriosa

El 1917, les sirenes de les seves fàbriques van cridar altre cop els obrers a la lluita sota les banderes de Lenin i Stalin. Els combats de la Revolució d'Octubre triomfants van lluitar-se als peus mateixos del Kremlin amb tant o més heroisme que a Petrograd.

D'ençà del 12 de març del 1918, Moscú és la capital del País dels Soviets.

El segle XIV, fou Moscú qui dirigí la lluita nacional contra els lituans i els principis lituans, amb la qual cosa es realitzà progressivament entorn de la ciutat la unitat de la terra russa. Un

Des del Kremlin, que el gran Vladimir Iliix Lenin va calar els fonaments de la nova societat socialista, que va dirigir el pla general de la defensa de la Revolució d'Octubre contra els enemics interiors i exteriors, contra els kulaks, contra els generals blancs, contra la diplomàcia internacional, contra els mercenaris pagats per l'estranger.

Es des del Kremlin, que Stalin ha organitzat els plans quinquennals que han fet de la U.R.S.S. una gran potència mundial, és des del Kremlin que Stalin ha dirigit la victòria militar més gran dels segles contra el feixisme i la màquina de guerra més colossals de la història.

Dudley Collard a l'Espanya franquista

"IMPOSEU-NOS EL BLOQUEIG, és la millor manera d'ajudar-nos"

LI HAN DIT PER TOT ARREU

«M'heu dit que sou anglès? Sou advocat anglès? —deia el xofre del taxi que el duia a la presó de Yesceras, el mossos de caduà a la Puerta del Sol, la mare, la filla o la dona del processat que es trobava davant del senyor Dudley Collard.

Car el senyor Collard, eminent jurista britànic, ha tornat de Madrid fa tres dies, on va anar en virtut de l'acord pres el mes de març d'enguany per la Federació Democràtica Internacional de Dones a Praga perquè una delegació d'advocats de l'Associació Internacional de Juristes Democràtics anés al nostre país a fer una enquesta sobre els procediments del franquisme en matèria processal i penal.

I bé, el senyor Dudley Collard és l'únic dels advocats designats que ha pogut obtenir el visat per anar a Espanya. X'ha tornat sense que Franco li hagi deixat veure gran cosa i no cal dir cap dels presos polítics que ell volia veure.

Ha vist, però, una cosa en els quinze dies que ha passat a Madrid: que tothom, home o dona, obrer, menestral, intel·lectual, ric o pobre, tothom que

FRANCO PREPARA NOUS ASSASSINATS

Unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

De nord a sud, arreu d'Espanya, la policia franquista i els agents de la Gestapo, acollits sota la protecció de Franco, perseguen els patriotes, cada cop amb més furia.

Es així que a Barcelona, s'està preparant l'assassinat dels patriotes antifrancistes Angel Carreró i Pere Verde. Per a fer-los confessar crims imaginaris, els torturen salvatgement. A Barcelona estan actualment torturant també un altre combatent antifrancista, el patriota català Joaquin Puig Fidemunt.

A Madrid es prepara el procés de Zorua i de Satué i a Bilbao el de l'heroi de la resistència basca Luis Garcia. La vida de tots aquests patriotes detinguts està en perill. Franco vol assassinar-los, com ha assassinat ja gairebé 17 patriotes afusellats a Carabanchel. Tot antifrancista que cau en mans de la Falange té la seva vida en perill, perquè el franquisme no perdona els que lluiten per la llibertat i la independència de la nostra Pàtria.

Franco perfecciona els seus mètodes terroristes. La carta escrita per un combatent antifrancista detingut a Barcelona i que vàrem publicar en el nostre darrer número, és una nova i terrible acusació contra el seu règim i els seus mètodes de terror. Les noves que ens arriben confirmen que les detencions i el terror s'accentuen cada dia més. Franco i el seu règim falangista responen amb més sang a la lluita creixent dels nostres pobles. Pretenen ofegar el clam popular torturant i assassinant els millors patriotes, els millors combatents del nostre poble.

El nostre objectiu és el de la unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

El nostre objectiu és el de la unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

El nostre objectiu és el de la unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

El nostre objectiu és el de la unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

El nostre objectiu és el de la unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

El nostre objectiu és el de la unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

El nostre objectiu és el de la unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

El nostre objectiu és el de la unitat combatent antifrancista per a impedir-ho

Missatge de STALIN als pobles de la U.R.S.S.

D'abans passat, vigília de la inauguració de les festes del vuitè centenari de Moscú, el mariscal Stalin s'adreça als pobles de la U.R.S.S. en aquestes termes:

Salut a Moscú, capital de la nostra Pàtria, en el dia de seu 800 aniversari. Tu, el país patriu avui aquiesc a la significativa i, en la celebració d'una manera formal, sinó amb un sentiment de respecte i d'amor en raó dels grans serveis prestats per Moscú a la mare Pàtria.

Els serveis prestats per Moscú no consisteixen solament en el fet de que en el curs de la història de la nostra Pàtria l'ha alliberat per tres vegades de l'opressió estrangera —el primer, de la invasió polonolituana, de la intrusió francesa.

El servei prestat per Moscú consisteix essencialment en que ha estat el fonament de la unificació de la Rússia desunida en un sol Estat, amb un sol Govern i sota una sola direcció. Cap país del món no pot pretendre guardar la seva independència, progressar econòmicament i cultural, sinó arribant a alliberar-se de la destinació feudal i de la dissortada dels principes. Solament un país unificat en el si d'un sol Estat centralitzat, pot arribar a progressar d'una forma seriosa, econòmicament i cultural, pot arribar a assegurar la seva independència. El servei històric que Moscú ha prestat consisteix precisament en això: ha estat i segueix essent el fonament i l'iniciador de la creació d'un Estat centralitzat a Rússia.

No obstant, els serveis prestats per Moscú a la mare Pàtria no es limiten a això. Després que Moscú fou proclamada novament capital de la nostra Pàtria per la voluntat del gran Lenin, ha esdevingut el banderer de la nova època soviètica. Avui Moscú, no solament és l'inspirador de la reconstrucció d'un nou ordre soviètic, econòmic i social, que ha substituït la llei del capital per la llei del treball i que rebutja l'exploració de l'home per l'home. És també al mateix temps l'herald del moviment de la humanitat treballadora per alliberar-se de l'esclavitud capitalista.

I amb les forces progressives de tots els pobles d'Espanya podrà bastir, demà, la gran Federació Democràtica de Pobles Hispànics, gràcies a la qual Catalunya no haurà de temer altres decrets de Nova Planta.

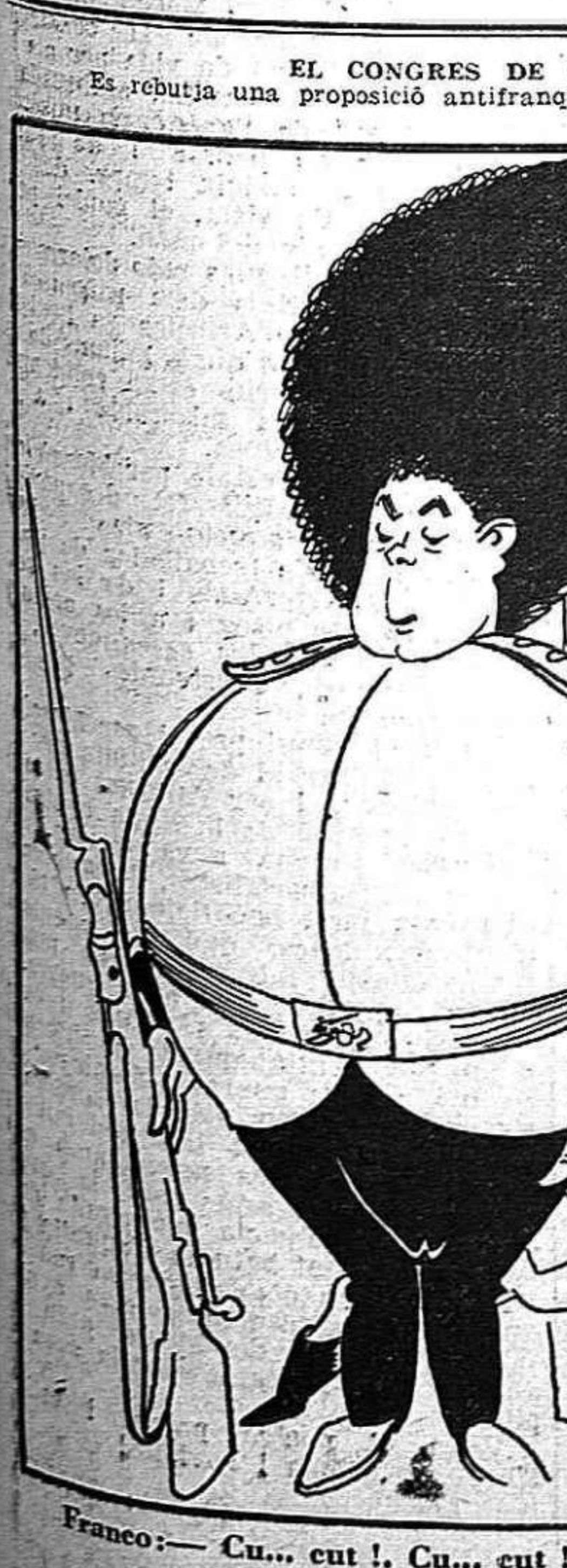
El 1917, les sirenes de les seves fàbriques van cridar altre cop els obrers a la lluita sota les banderes de Lenin i Stalin. Els combats de la Revolució d'Octubre triomfants van lluitar-se als peus mateixos del Kremlin amb tant o més heroisme que a Petrograd.

D'ençà del 12 de març del 1918, Moscú és la capital del País dels Soviets.

«La nostra causa és justa i per això vencerem!»

Salutacions al company Joan COMORERA en ocasió del seu aniversari

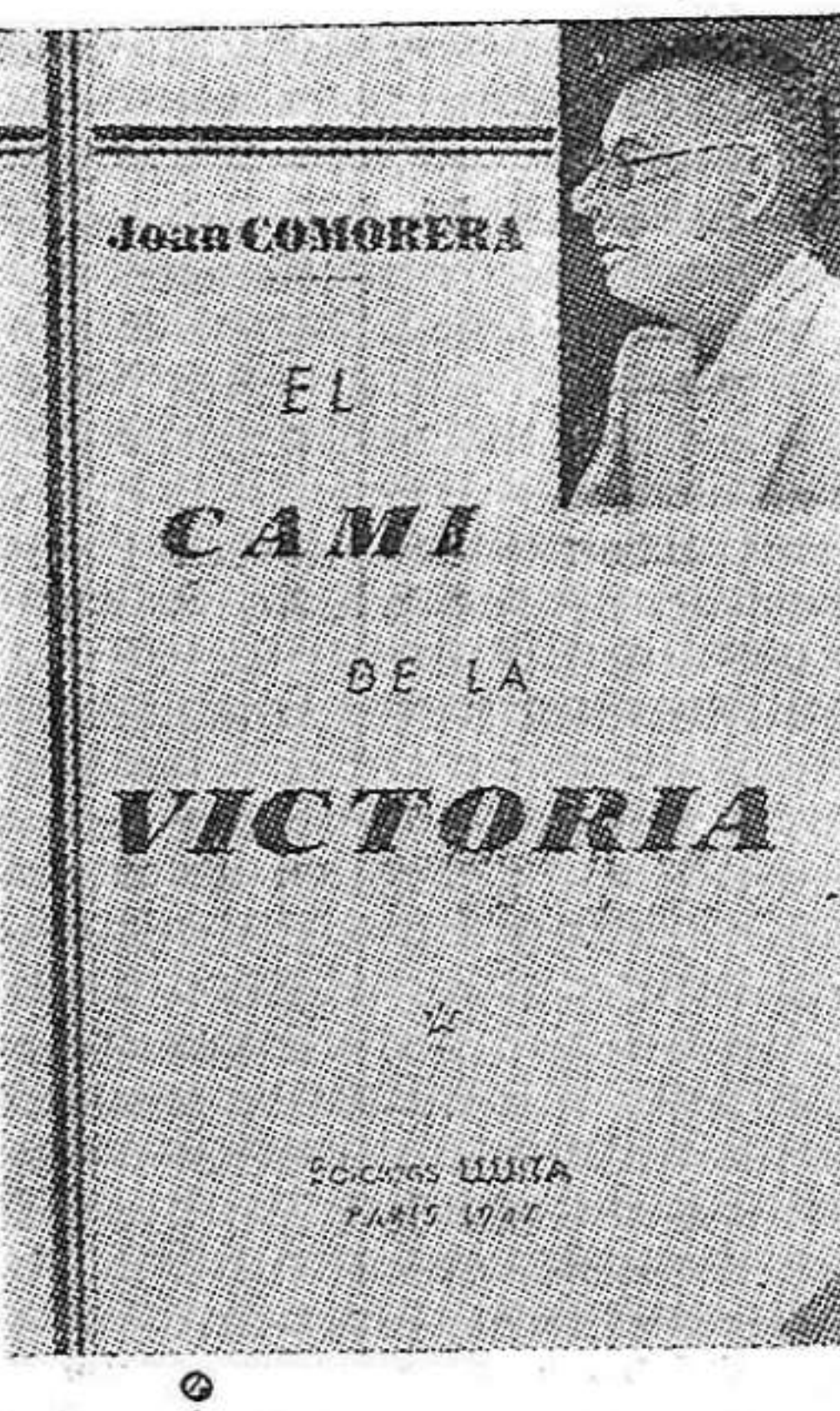
EL CONGRES DE LES TRADE UNIONS

«Cu... cut! Cu... cut!»

“EL CAMI DE LA VICTORIA”

LES «Edicions LLUITA» han editat el discurs que va pronunciar el company Joan Comorera a Perpinyà...

JOAN COMORERA

«El Cami de la Victòria» és un document de gran valor polític. És un document actual, però, també de perspectiva.

La situació interior del país és estudiada amb profunditat, així com els diferents aspectes de la situació exterior, a la qual, el nostre problema està indissolublement lligat.

Conferència de SANTIAGO CARRILLO a París

El dissabte dia 6 d'aquest mes va celebrar-se a la Sala Pierre Semard de la Casa dels Sindicats de París, l'acte organitzat pel P. C. d'Espanya...

Santiago Carrillo

Aquest, va començar per dir, que havia assistit fa poc, a les festes organitzades a Moscou amb motiu de celebrar-se el desè aniversari de l'arribada dels nens espanyols...

«ASSOLIRA que l'O.N.U., en les seves reunions properes, passi de festiu passiu de les condemnes morals, de les recomanacions, al de l'acció pràctica, concreta, més energètica i decidida que fins ara?»

Els militants del P.S.U. de C. de l'Ariège preparen el quart Ple departamental

El dia 28 de setembre celebrarem el nostre Ple departamental. Entorn d'ell, els grups del nostre Partit han fet un estudi de totes les tasques que guarden relació amb la lluita que menem contra el règim de Franco...

Campanya d'Ajut Permanent a “LLUITA”

ALT GARONA. — Rebut del Comitè departamental, 15.000 frs. AVEYRON. — Rebut del Comitè departamental, 11.422 frs.; de Francesc Pera, del Grup de Sainte Afrique, 1.030 frs...

Davant la propera reunió de l'O.N.U.

de l'acció pràctica, concreta, més energètica i decidida que fins ara? Nosaltres, sense voler dir que som pessimistes, hem d'afirmar que som fèrres escèptics?

Un activista premiat

Ens plau destacar el bon treball realitzat pel company Miquel Areste, Secretari General del Comitè d'Ajudantia i Propaganda del Grup d'Alt Garona...

“El poble es reconciliava amb la Pàtria...”

ajudant a recollir fets com els de Grècia i Xina? La República és l'únic règim decorat per substituir Franco. És cerca, però, una República sense els comunistes?

Commemoració de l'Onze de Setembre

Els «Amics de LLUITA» han organitzat, per el dissabte dia 13 de setembre, a dos quarts de nou del vespre, una gran vetllada commemorativa de la FESTA NACIONAL DE L'ONZE DE SETEMBRE DEL 1714...

Dudley Collard a l'Espanya franquista

demnar Manuel Hurtado Franco a 20 anys, acusat d'haver assistit fa onze anys, amb el seu fill, a la guerra...

Missatge de STALIN als pobles de la U.R.S.S.

els ciutadans, els sexes, les races i les nacions, i que assegura el dret al treball i un salari igual per un treball igual. Moscou és al mateix temps el tendar de la lluita dels treballadors de tot el món...

Els Partits i Organitzacions republicanes de l'Alt Garona unides en la lluita contra el terror franquista

Ha estat adreçada al senyor Georges Bidault, ministre d'Afers Estrangers del Govern de França, una petició que diu així: Senyor ministre: En nom dels catalans antifranquistes exiliats, afiliats a les organitzacions que sotsguinen, tenim l'honor d'adreçar-nos a vos, emocionats per la notícia, malauradament massa retardada, segons la qual tres dels nostres compatriotes, Angel Carreró, Pere Valverde i Joaquim Puig, democràtics actius, republicans incorruptibles, fidels a llurs ideals de pau i democràcia i a llur amor a Ca-

